

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา [3]

ประเทศไทยเป็นประเทศเขตร้อนชื้นที่มีอัตราการเกิดฝนฟ้าคะนองค่อนข้างสูง และมีผลทำให้ความหนาแน่นของจำนวนลัมฟ้าผ่าลงสู่ภาคพื้นดินมีจำนวนสูงไปด้วย เมื่อเกิดฟ้าผ่าลงเสาไฟฟ้าหรือสายล่อฟ้าโดยตรงหรือลงในบริเวณข้างเคียง จะทำให้เกิดแรงดันเหนี่ยวนำตกคร่อมฉนวนลูกถ้วย ถ้ามีค่าสูงกว่าแรงดันวิกฤติที่ฉนวนลูกถ้วยทนได้ ก็จะทำให้เกิดวาบไฟขึ้นที่ฉนวนลูกถ้วย ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดไฟดับ และที่ผ่านมาก็ได้มีการพัฒนาวิธีการป้องกันความเสียหายจากฟ้าผ่าหลายวิธีด้วยกัน เช่นการจัดการฉนวนแบบไม่สมมาตรหรือเพิ่มจำนวนฉนวนลูกถ้วยให้มากกว่าปกติ การเพิ่มคัปปลิงของสายดิน การลคมุมป้องกัน การลดความต้านทานดิน และการติดตั้งกับดักฟ้าผ่า เป็นต้น การป้องกันแรงดันเกินจากกรณีเกิดฟ้าผ่ามีวิธีการพื้นฐานหนึ่งก็คือการออกแบบความต้านทานดินที่ฐานเสาให้มีค่าตามที่กำหนดแต่ในทางปฏิบัติสามารถทำได้ค่อนข้างยากโดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือดินลูกรัง เป็นต้น

เนื่องจากปัจจุบันอันตรายที่เกิดจากระบบไฟฟ้ายังมีให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมาก เช่นอันตรายจากฟ้าผ่า ไฟไหม้เนื่องจากไฟฟ้าลัดวงจร ไฟฟ้าดูด เป็นต้น เหตุการณ์เหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาโดยที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจไม่ว่าจะเหตุผลใดก็ตาม ผลที่ตามมาคือความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรกในการติดตั้งระบบไฟฟ้า ระบบไฟฟ้าที่มีความปลอดภัยนั้นจะต้องมีการต่อลงดินอย่างถูกต้องตามมาตรฐานของระบบไฟฟ้า แต่การต่อลงดินไม่ใช่เพื่อความปลอดภัยเพียงอย่างเดียว ซึ่งอันที่จริงแล้วมีวัตถุประสงค์อยู่หลายประการทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเป็นการต่อลงดินของระบบใด แต่อย่างไรก็ตามการต่อลงดินเพื่อความปลอดภัยก็ยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ทั้งหมด การต่อลงดินยังเป็นปัญหาสำคัญสำหรับช่างหรือวิศวกร เพราะบางครั้งความไม่เข้าใจในพื้นฐานการต่อลงดิน ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาได้ แต่การต่อลงดินนั้นจะต้องคำนึงถึงสภาพความต้านทานของดินและสภาพแวดล้อมของดินที่มีทั้งความชื้นและความแห้งแล้งในแต่ละพื้นที่อีกด้วย เนื่องจากดินแต่ละพื้นที่มีความต้านทานของดินที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีการลดค่าความต้านทานของดินให้ต่ำลงตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ เช่น การให้ความชื้นแก่ดิน การสร้างแท่งรากสายดิน การเปลี่ยนชนิดของดินรอบแท่งตัวนำ และการเพิ่มจำนวนหลักดิน เป็นต้น

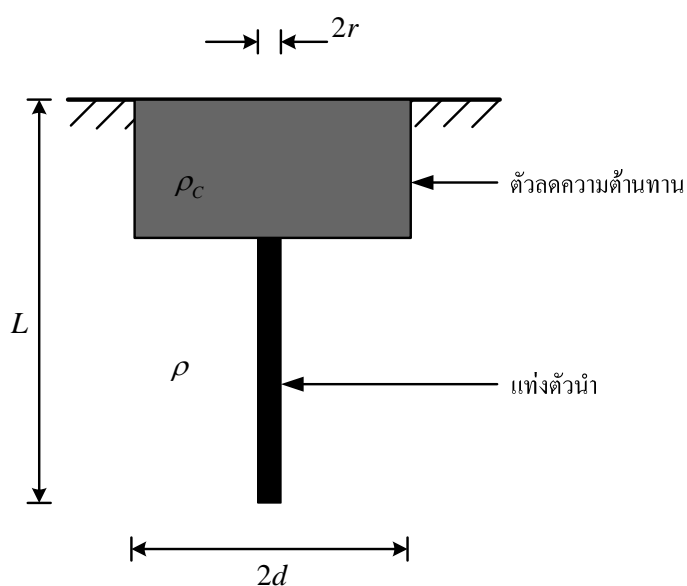
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทำการศึกษาโครงสร้างและส่วนประกอบในการสร้างแท่งรากสายดินชนิดความต้านทานต่ำ

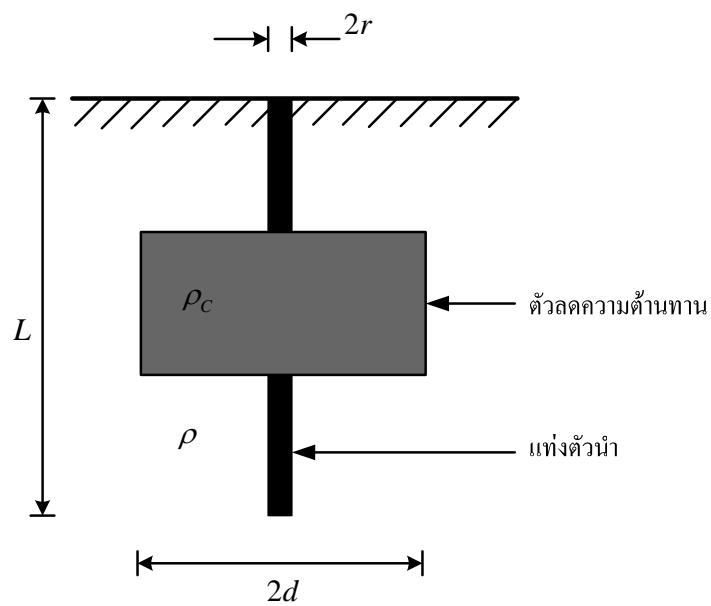
1.2.2 เพื่อนำไปใช้ในดินที่มีสภาพความต้านทานสูงและแห้งแล้งและใช้ในพื้นที่ที่มีขนาดและบริเวณที่จำกัด

1.3 ขอบเขตของโครงการ

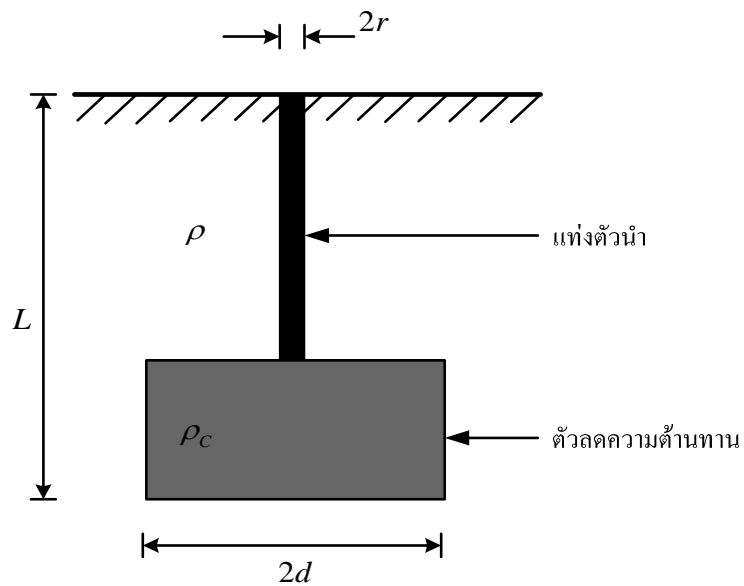
สร้างแท่งหลักดินชนิดความต้านทานต่ำโดยพิจารณาตำแหน่งของตัวลวดความต้านทานที่ห่อหุ้มแท่งตัวนำตามลักษณะดังภาพที่ 1.1, 1.2 และ 1.3

ภาพที่ 1.1 แท่งรากสายดินที่ห่อหุ้มด้วยตัวลวดความต้านทานบริเวณด้านบนของแท่งตัวนำ

ภาพที่ 1.2 แท่งรากสายดินที่ห่อหุ้มด้วยตัวลวดความต้านทานบริเวณตรงกลางของแท่งตัวนำ

ภาพที่ 1.3 แท่งรากสายดินที่ห่อหุ้มด้วยตัวลวดความต้านทานบริเวณด้านล่างของแท่งตัวนำ

1.4 ประโยชน์ของโครงการ

1.4.1 เพื่อให้ได้แหล่งรากสายดินชนิดความต้านทานต่ำที่จะนำไปใช้ในบริเวณที่มีดินมีสภาพความต้านทานสูง และสภาพแวดล้อมดินที่แห้งแล้ง

1.4.2 เพื่อให้อุปกรณ์ป้องกันทำงานเป็นปกติเมื่อเกิดไฟฟ้าลัดวงจร

1.4.3 เพื่อให้เกิดคุณภาพทางไฟฟ้า

1.4.4 เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเมื่อเกิดไฟฟ้าลัดวงจร

1.5 ส่วนประกอบของโครงการ

1.5.1 ปูนซีเมนต์

1.5.2 น้ำ

1.5.3 เหล็ก

1.5.4 กากโลหะจากการผลิตเหล็ก

1.5.5 แท่งหลักดิน

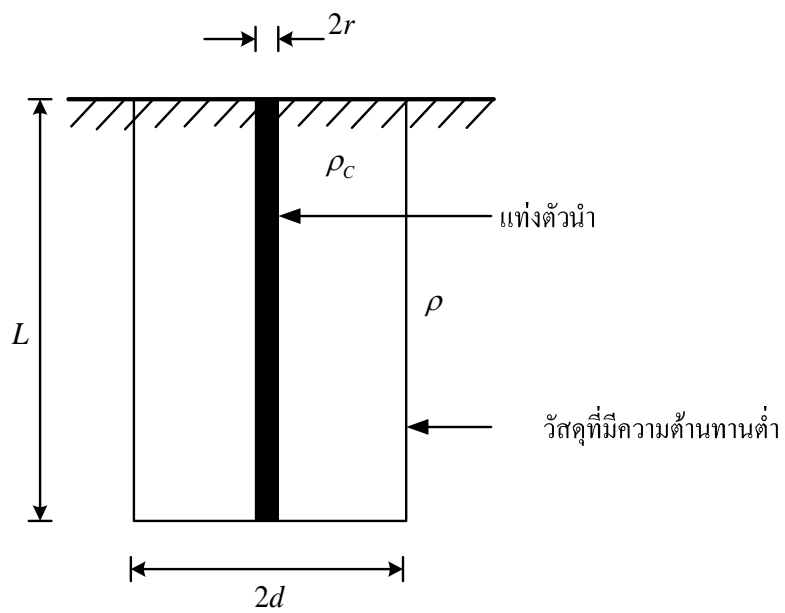
1.6 ปัญหาเพื่อการพัฒนาการสร้างแหล่งรากสายดินชนิดความต้านทานต่ำ

เนื่องจากโครงการนี้ได้มีการศึกษามาในระดับหนึ่งแล้วแต่ยังมีข้อบกพร่องและข้อจำกัดในการใช้งานจึงได้นำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1.6.1 พิจารณาดำเนินการของตัวลดความต้านทานที่ห่อหุ้มแท่งรากสายดินชนิดความต้านทานต่ำ

1.6.2 พิจารณาความชื้นของตัวลดความต้านทาน โดยการพิจารณาจากค่าความต้านทานที่แปรผันตามระยะเวลา

1.7 โครงสร้างของโครงการ

ภาพที่ 1.4 แท่งรากสายดินชนิดความต้านทานต่ำ

แผนการดำเนินงานของโครงการ

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงานโครงการ

ลำดับ	รายละเอียด	EEG 491				EEG 492			
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
1.	ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการ								
2.	ศึกษาและจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่นำมาผสม เพื่อลดค่าความต้านทานของดิน	←————→							
				←————→					
3.	ดำเนินการสร้างแท่งรากสายดิน โดยแต่ละแท่งจะแตกต่างกันที่ตำแหน่งของตัวลดความต้านทานแล้วทำการวัดค่าความต้านทานของแท่งรากสายดิน					←————→			
4.	นำผลที่ได้มาคำนวณ และทำการวิเคราะห์ ค่าที่ได้จากการทดลองและแก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้จากการทำโครงการ						←————→		
5.	รวบรวมผลการทดลองหรือข้อมูลที่ได้มาจัดทำรายงานและเตรียมตัวสอบโครงการ							←————→	